

Lieta C-256/09

Bianca Purrucker

pret

Guillermo Vallés Pérez

(*Bundesgerichtshof*)
lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Jurisdikcija, spriedumu atzīšana un izpilde
laulības lietās un lietās par vecāku atbildību — Regula (EK) Nr. 2201/2003 —
Pagaidu vai drošības pasākumi — Atzīšana un izpilde

Ģenerālvokātes E. Šarpstones [<i>E. Sharpston</i>] secinājumi, sniegti 2010. gada 20. maijā	I - 7356
Tiesas (otrā palāta) 2010. gada 15. jūlija spriedums	I - 7408

Sprieduma kopsavilkums

1. *Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Jurisdikcija, spriedumu atzīšana un izpilde laulības lietās un lietās par vecāku atbildību — Regula Nr. 2201/2003 (Padomes Regulas Nr. 2201/2003 8.–14. pants)*

2. *Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Jurisdikcija, spriedumu atzīšana un izpilde laulības lietās un lietās par vecāku atbildību — Regula Nr. 2201/2003*
(*Padomes Regulas Nr. 2201/2003 20. un 39. pants*)
3. *Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Jurisdikcija, spriedumu atzīšana un izpilde laulības lietās un lietās par vecāku atbildību — Regula Nr. 2201/2003*
(*Padomes Regulas Nr. 2201/2003 20.–27. pants*)

1. Ja tiesas, kura noteikusi pagaidu pasākumus, jurisdikcija izskatīt lietu pēc būtības saskaņā ar Regulu Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu acīmredzami neizriet no pieņemtajā nolēmumā minētās informācijas vai ja šajā nolēmumā nav ietverts nepārprotams pamatojums attiecībā uz šīs tiesas jurisdikciju izskatīt lietu pēc būtības, atsaucoties uz kādu no šīs regulas 8.–14. pantā minētajiem jurisdikcijas veidiem, šādos gadījumos var secināt, ka minētais nolēmums netika pieņemts saskaņā ar minētajā regulā paredzētajiem noteikumiem par jurisdikciju. Tomēr šis nolēmums var tikt izvērtēts, ņemot vērā minētās regulas 20. pantu, lai pārbaudītu, vai uz to attiecas minētā tiesību norma.
2. Ņemot vērā tādu pagaidu pasākumu svarīgumu — neatkarīgi no tā, vai tos ir noteikusi tiesa, kurai ir jurisdikcija izskatīt lietu pēc būtības, vai tiesa, kurai šādas jurisdikcijas nav —, kuri var tikt noteikti lietās par vecāku atbildību, it īpaši ņemot vērā šādu pasākumu iespējamās sekas attiecībā uz maziem bērniem, it īpaši viena no otra nošķirtu dvīņu gadījumā, un to, ka tiesa, kura noteica pasākumus, saskaņā ar Regulas Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas Nr. 1347/2000 atcelšanu 39. pantu izdeva apliecību, lai arī šajā apliecībā minētie pagaidu pasākumi ir spēkā vienīgi tad, ja 30 dienu laikā tiek iesniegta prasība izskatīt lietu pēc būtības, jānodrošina, ka persona, kuru skar šīs tiesas process, pat ja tiesa, kura noteica pasākumus, bija uzklusijusi šo personu, pati var pārsūdzēt nolēmumu, ar kuru noteikti šie pagaidu pasākumi, lai tiesā, kurā netika noteikti minētie pasākumi un kurā nolēmums tiek pieņemts isā termiņā, tostarp apstrīdētu jurisdikciju izskatīt lietu pēc būtības, kuru sev atzina tiesa,

(sal. ar 76. punktu)

kura noteica pagaidu pasākumus, vai, ja no nolēmuma neizriet, ka saskaņā ar šo regulu tiesai ir jurisdikcija, vai tā sev ir atzinusi jurisdikciju izskatīt lietu pēc būtības, — minētās regulas 20. pantā paredzēto nosacījumu ievērošanu, proti:

- attiecīgajiem pasākumiem ir jābūt steidzamiem;
- tie ir jānosaka attiecībā uz personām vai īpašumu, kas atrodas dalībvalstī, kurā atrodas šīs tiesas, un
- tiem ir jābūt ar pagaidu raksturu.

Šīs pārsūdzības tiesības ir jāļauj izmantot neatkarīgi no tā, ka persona, kas ierosina šo pārsūdzību, pieņem pagaidu pasākumus noteicošās tiesas jurisdikciju izskatīt lietu pēc būtības, kuru tā, iespējams, pati sev ir atzinusi.

3. Regulas Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzišanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību un par Regulas Nr. 1347/2000 atcelšanu 21. un nākamie panti nav piemērojami attiecībā uz uzraudzības tiesībām noteiktiem pagaidu pasākumiem, uz kuriem attiecas minētās regulas 20. pants. Savienības likumdevējs nav gribējis noteikt šādu piemērojamību, kā izriet gan no likumdošanas vēstures, gan tādiem pašiem tādu iepriekš spēkā esošo tiesību aktu noteikumiem kā Regula Nr. 1347/2000 un Briseles konvencija II. Turklāt, ja pieļautu, ka Regulā Nr. 2201/2003 paredzēto atzišanas un izpildes sistēmu attiecībā uz pagaidu pasākumiem piemēro jebkurā citā dalībvalstī, ieskaitot valsti, kuras tiesām ir jurisdikcija izskatīt lietu pēc būtības, šāda situācija radītu šajā regulā paredzēto noteikumu par jurisdikciju neievērošanas risku un “forum shopping” risku, kas būtu pretrunā ar minēto regulu sasniedzamajiem mērķiem, it īpaši tam, ka ir jāņem vērā bērna primārās intereses attiecībā uz to, ka nolēmumi, kas skar šo bērnu, ir jāpieņem tiesai, kura ģeogrāfiski atrodas vistuvāk bērna pastāvīgajai dzīvesvietai un kuru Savienības likumdevējs ir uzskatījis par tādu, kura atrodas vislabākajā situācijā, lai izvērtētu bērna interesēs veicamos pasākumus.

(sal. ar 77., 97. un 98. punktu)

(sal. ar 84. un 91. punktu un rezolutīvo daļu)